

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Przz 13/10
04.11.2011. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Olge Đuričić i Snežane Andrejević, članova veća, sa savetnikom suda Radojkom Marinković, kao zapisničarem, rešavajući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ptz-148/10 od 16.09.2010. godine protiv pravnosnažne presude Višeg prekršajnog suda, Odeljenja u Novom Sadu III-210 Prž 5040/2010 od 09.07.2010. godine, u predmetu prekršaja, u javnoj sednici veća održanoj dana 04.11.2011. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se UVAŽAVA, PREINAČUJU SE presuda Višeg prekršajnog suda, Odeljenja u Novom Sadu III-210 Prž 5040/2010 od 09.07.2010. godine i rešenje Opštinskog organa za prekršaje u Zrenjaninu Up. III-C-6131/08-18 od 10.11.2009. godine, tako što se prekršajni postupak pokrenut protiv okrivljenog pravnog lica AD V.P.Z. iz Z. za prekršaj iz člana 222. stav 1. tačka 24. Zakona o osnovama bezbednosti saobraćaja na putevima i protiv okrivljenog odgovornog lica S.Š. iz Z. za prekršaj iz člana 222. stav 2. u vezi stava 1. tačka 24. Zakona o osnovama bezbednosti saobraćaja na putevima, OBUSTAVLJA.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Višeg prekršajnog suda, Odeljenja u Novom Sadu III-210 Prž 5040/2010 od 09.07.2010. godine odbijena je, kao neosnovana, žalba okrivljenih AD V.P.Z, pravnog lica sa sedištem u Z. i Š.S. iz Z, odgovornog lica u pravnom licu, kao neosnovana i potvrđeno rešenje Opštinskog organa za prekršaje u Zrenjaninu Up.br. III-S-6131/08-18 od 10.11.2009. godine. Navedenim prvostepenim rešenjem oglašeni su odgovornima okrivljeno pravno lice AD V.P.Z. sa sedištem u Z. za prekršaj iz člana 222. stav 1. tačka 24. Zakona o osnovama bezbednosti saobraćaja na putevima i okrivljeno odgovorno lice Š.S. iz Z. za prekršaj iz člana 222. stav 2. u vezi stava 1. tačka 24. istog Zakona, učinjen na način bliže opisan u izreci tog rešenja i kažnjeni i to pravno lice novčanom kaznom u iznosu od 100.000,00 dinara, a odgovorno lice novčanom kaznom u iznosu od 6.000,00 dinara, te obavezani na plaćanje troškova prekršajnog postupka u paušalnom iznosu od po 500,00 dinara.

Protiv navedene pravnosnažne presude Višeg prekršajnog suda, Odeljenja u Novom Sadu, Republički javni tužilac je podigao zahtev za zaštitu zakonitosti zbog povrede materijalnog prava u smislu člana 235. stav 1. tačka 3. Zakona o prekršajima, s obzirom da je za sva četiri prekršaja učinjena dana 16.02.2008. godine, 18.02.2008. godine, 18.03.2008. godine i 21.04.2008. godine, za koje se terete okrivljeni, nastupila apsolutna zastarelost prekršajnog gonjenja saglasno članu 76. stav 7. u vezi stava 1. Zakona o prekršajima. Predlaže da sud zahtev uvaži i preinači presudu Višeg prekršajnog suda, Odeljenja u Novom Sadu tako što će obustaviti prekršajni postupak protiv okrivljenih za prekršaje iz člana 222. stav 1. tačka 24. odnosno člana 222. stav 2. u vezi stava 1. tačka 24. Zakona o osnovama bezbednosti saobraćaja na putevima usled nastupanja zastarelosti prekršajnog gonjenja.

Vrhovni kasacioni sud je obavestio o sednici veća Republičkog javnog tužioca, koji iako uredno obavešten nije pristupio.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 266. stav 1. Zakona o prekršajima ("Sl. glasnik RS" br. 101/2005, 116/2008, 111/2009), Vrhovni kasacioni sud je našao:

Zahtev je osnovan.

Prema spisima predmeta i izreci prvostepenog rešenja, prvostepeni prekršajni organ je na osnovu sprovedenog postupka nesumnjivo utvrdio da je dana 20.08.2008. godine u postupku inspekcijiskog nadzora nad radom službe unutrašnje kontrole bezbednosti saobraćaja u okrivljenom pravnom licu utvrđeno da su vozači teretnih vozila T.S, S.R. i Z.D, upravljali teretnim vozilima dana 16.02.2008. godine, 18.02.2008. godine, 18.03.2008. godine i 21.04.2008. godine, po putnim nalozima od 15.02.2008. godine, 18.02.2008. godine, 18.03.2008. godine i 21.04.2008. godine, koje je izdao organizator mehanizacije Š.S, neprekidno duže od 5 časova, a da nakon efektivne vožnje posle pet časova nisu napravili obavezan odmor od najmanje 30 minuta, čime su okrivljeno

pravno i odgovorno lice počinili prekršaje iz člana 222. stav 1. tačka 24. Zakona o osnovama bezbednosti saobraćaja na putevima odnosno člana 222. stav 2. u vezi stava 1. tačka 24. Zakona o osnovama bezbednosti saobraćaja na putevima. Postupajući po žalbi okrivljenih Viši prekršajni sud, Odeljenje u Novom Sadu doneo je pobijanu presudu III-210 Prž 5040/2010 dana 09.07.2010. godine, kojom je odbio žalbu i potvrdio prvostepenu prekršajnu odluku.

Ocenjujući zakonitost pobijane presude Vrhovni kasacioni sud nalazi da se osnovano zahtevom za zaštitu zakonitosti ukazuje na povrede materijalnog prava u smislu člana 235. stav 1. tačka 3. Zakona o prekršajima.

Članom 11. Zakona o prekršajima je propisano da je prekršaj izvršen u vreme kada je učinilac radio ili bio dužan da radi, bez obzira kada je posledica nastupila. Odredbom člana 76. stav 1. Zakona o prekršajima je propisano da se prekršajni postupak ne može pokrenuti ako protekne jedna godina od dana kada je prekršaj učinjen, a prema stavu 7. istog člana Zakona, prekršajno gonjenje zastareva u svakom slučaju kada protekne dva puta onoliko vremena koliko se po zakonu traži za zastarelost gonjenja.

Odredbom člana 222. st.1. tač. 24. Zakona o osnovama bezbednosti saobraćaja na putevima je propisano da će se novčanom kaznom 100.000 do 1.000.000 dinara kazniti za prekršaj pravno lice, ako vozač autobusa ili teretnog motornog vozila ili skupa vozila čija je najveća dozvoljena masa veća od 3.500 kg neprekidno upravlja vozilom duže od pet časova (čl. 188. stav 1), dok je stavom 2. istog člana Zakona propisana prekršajna odgovornost odgovornog lica u pravnom licu za navedeni prekršaj iz stava 1. tog člana Zakona. Prema članu 188. stav.1. i 2. Zakona o osnovama bezbednosti saobraćaja na putevima, vozač koji upravlja autobusom ili teretnim motornim vozilom ili skupom vozila čija je najveća dozvoljena masa veća od 3.500 kg ne sme neprekidno da upravlja vozilom duže od pet časova, a neprekidnim upravljanjem vozilom iz stava 1. ovog člana smatra se vreme za koje vozač nije imao prekid od najmanje pola časa.

Polazeći od navedenih odredaba Zakona o osnovama bezbednosti saobraćaja na putevima, kojima su propisana bitna obeležja prekršaja za koji su okrivljeni oglašeni odgovornim i kažnjeni, opisa radnje izvršenja prekršaja date u izreci prvostepenog rešenja i odredbe člana 11. Zakona o prekršajima, po shvatanju Vrhovnog kasacionog suda, vreme izvršenja prekršaja iz člana 222. stav.1. tač.24. i stava 2. Zakona o osnovama bezbednosti saobraćaja na putevima, je vreme kada su vozači upravljali teretnim vozilima po putnim nalozima neprekidno duže od pet časova, odnosno u konkretnom slučaju dani 16.02.2008. godine, 18.02.2008. godine, 18.03.2008. godine i 21.04.2008. godine. Pri tome se zastarelost prekršajnog gonjenja, prema shvatanju ovoga suda, računa od dana učinjenog prekršaja do dana kada je Viši prekršajni sud odlučio po žalbi okrivljenog. Kako je pobijana presuda Višeg prekršajnog suda, Odeljenja u Novom Sadu doneta 09.07.2010. godine, po proteku 2 godine od učinjenog prekršaja odnosno u vreme kada je nastupila apsolutna zastarelost prekršajnog gonjenja po članu 76. stav 7. Zakona o prekršajima, to je i po oceni ovog suda ista doneta uz povredu materijalnog prava iz člana 235. stav 1. tačka 3. Zakona o prekršajima.

Obzirom da je Viši prekršajni sud, odlučujući po žalbi propustio da zbog nastupanja zastarelosti prekršajnog gonjenja žalbu uvaži i preinači prvostepeno prekršajno rešenje tako što će postupak protiv okrivljenih obustaviti, Vrhovni kasacioni sud je, na osnovu člana 266. stav 3. u vezi člana 216. stav 1. tačka 6. Zakona o prekršajima, odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

Zapisničar,

Radojka Marinković,s.r.

Predsednik veća-sudija,

Snežana Živković,s.r.